

smaa Brug, men ogsaa anvende andre Ejen-
domsformer; thi jeg tror ikke, vi i Længden
kommer nogen Vegne med Udstykningen,
hvis vi ikke gaar over til Princippet: offentlig
Fæste.

Pinholt: Den lange Veksling af korte
Bemærkninger, som har fundet Sted om et
ganske bestemt Forhold, skal jeg ikke blande
mig i. Jeg skal derimod gøre nogle enkelte
Bemærkninger først til det ærede Medlem
Hr. Ulrich, der mente, at han i den Stilling,
han indtog her overfor Loven af 4. Oktober
1919, ikke var i Modstrid med de Anskuelser,
man fra konservativ Side havde givet Til-
slutning til i Landbokommissionen. Men
det kan ikke nytte, at det ærede Medlem Hr.
Ulrich vil benægte, at han er i Modstrid
med disse Anskuelser, thi i Landbokom-
missionen havde man netop fra konservativ
Side givet Tilslutning til hele denne Lovgiv-
ning med Undtagelse af Bestemmelserne om
Omvurderingerne. Hele den Kritik, det
ærede Medlem Hr. Ulrich retter mod Loven
af 4. Oktober 1919, navnlig paa Grundlag af
de Andragender, der er indkommet fra Par-
cellisterne paa Egholm, forekommer mig
derfor ikke at være saa forfærdelig vægtig,
og jeg kunde tænke mig, at det ærede Med-
lem, naar der er gaaet nogen Tid, hverken
vil høste den agitatoriske Glæde af det, han
her har sagt, eller den praktiske Nytte, han
maaske kunde tænke sig at tilføre Samfundet
derved. Det forekommer mig ogsaa, at et
Angreb paa Loven af 4. Oktober 1919 er
en daarlig Baggrund for en anbefaling af at
fortsætte den gamle Husmandslovgivning.
Jeg angriber ingenlunde, at man fortsætter
den gamle Husmandslovgivning, jeg finder
det rigtigt og rimeligt, at man nu fortsætter
Udstykningsvirkomheder med de to Brugs-
former ved Siden af hinanden, men det
forekommer mig, at man i dette Tilfælde
ikke kan bruge den ene Form til at slaa den
anden ned med. Og jeg finder, at naar man
skaffer Jord til nye Brug ikke til Udstyk-
ningspris, men til den Pris, den vilde koste,
hvis den tilhørte et middelstort Bondebrug,
og naar man giver de vedkommende Midler
til at bygge Hus for og kun lader dem for-
rente en saa stor Del deraf, som det vilde
koste at bygge et saadant Hus i 1914, har
man ikke paa Forhaand stillet disse Men-
sker daarligt. Det er muligt, at de desuagtet
kan have vanskelige Kaar at arbejde under,
men derfor er det ikke rigtigt at animere
dem til paa ny at henvende sig til Staten om
Hjælp, det er meget bedre at se at faa dem
til at hjælpe sig selv. Jeg tror ikke, at vi
herfra bør udtale, at disse Mennesker er

bundne til Trældom og Fattigdom hele deres
Liv, det er ikke den rigtige Vej til at faa
Arbejdet i Gang. Naar man skal ind paa
noget nyt, er der altid nok, der vil holde igen,
og som siger, at det er vanskeligt. Da vi
fik den nyttigste Landboreform, vi overho-
vedet har faaet i dette Land, da vi fik Jord-
fællesskabet ophævet og Jorden udstykket,
var ingen mere end Godsejerne — der var
for Resten ogsaa nogle Bønder, som var
bange — bange for, at Landet skulde gaa
til Grunde, de udtalte, at de, som kom med
i den Udstykning, vilde faa et Liv i Fattig-
dom og Trældom, at det vilde være deres
Ruin, men det blev tværtimod Udgangs-
punktet for den største Landbrugsudvikling,
vi har haft i dette Land, og Hostrup havde
fuldstændig Ret, naar han paa Hundred-
aarsdagen derefter siger i en Sang: De, som
tabte Slaget, vandt kun derved. Mit Ønske
for det ærede Medlem Hr. Ulrich, som er
gaaet saa stærkt frem mod denne Lovgiv-
ning, og som har ment at kunne slaa sig til
Ridder paa disse Parcellister paa Egholm,
er, at det under Udviklingen af denne Lov-
givning — jeg tror nemlig, at denne Lov-
givning vil blive fortsat — maa gaa ham,
som Hostrup siger, at selv om han taber,
vinder han derved. Jeg tror ikke, det ærede
Medlem skal fortsætte ad den Vej, han er
inde paa, jeg tror, at han meget snarere
skal søge at hjælpe til at faa disse Folk til at
se rigtigt paa Tingene og forstaa, at det
drejer sig om en sund Økonomi, det drejer
sig om, at de er økonomiske lige fra den Dag,
de begynder. Efter hvad der foreligger der-
udfra, viser det sig, at det er dem, der har
været virkelig økonomiske, navnlig med
Hensyn til Bygninger, som kan komme igen-
nem og kan bestaa. Jeg har ogsaa opfattet
det ærede Medlem Hr. Ulrichs Kritik meget
mere som et personligt Mellemværende
mellem ham og det ærede Medlem Hr. Niels
Frederiksen med Hensyn til deres politiske
Anskuelser. Det er muligt, at det ærede
Medlem Hr. Niels Frederiksen har agiteret
for stærkt, for livligt for Oprettelsen af disse
Husmandsbrug, maaske har det for ham
været om at gøre at faa saa mange Ansøg-
ninger frem som muligt for derigennem at
bevise, at Venstre begik en stor Fejl, da vi
ikke vilde gaa med til Loven om Ekspro-
priation af Jord til Oprettelse af Husmands-
brug. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem
har haft den Bagtanke, den er i alt Fald
glippet, thi det forekommer mig, at efter alt,
hvad man har set under hele den Valgsitua-
tion, vi har været i, og alt, hvad der er fore-
gaaet i det danske Folk, er der overhovedet
ikke hos danske Landbrugere nogen virkelig